

εὐλαβῶς, ἀκόμη, τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἄδολον, τὸ ἀπείριστον ἐκεῖνο, δι' ὃν διεκρίνετο ἡ πρό ἡμῶν γενεά.

Εὐρισκόμεθα λοιπὸν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χοροῦ. Ἀπὸ 16 ἡμερῶν, ὁ ἐν Σύρῳ τηλεγράφος κατελήφθη ὑπὸ τῶν χορευτριῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων, διὰ νὰ λαμβάνουν ἐξ Ἀθηνῶν ὁδηγίας, περὶ τῶν τελευταίων καινοτομιῶν ἐπὶ τε τῶν ἐνδυμάτων, νεωτερισμῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων.

Παραγγεῖλαι εἰς Εὐρώπην δοθεῖσαι, ἀφίκοντο ἤδη.

Περιπατῶ, καὶ συναντῶ καθ' ὁδὸν κορασίδας ὑπὸ μαλιν φερούσας ἢ ἐν χερσὶ κρατούσας ἄνθη, κορδέλλας, φορέματα πολυτελῆ· ὑπηρετῶνται ἐμπορικῶν καταστημάτων κατέκλυσαν τὰς ὁδοὺς, μὲ μεταξωτὰ ὑφάσματα ἀνὰ χεῖρας, μὲ πῆχυν, μὲ βλέμμα ἐλπίδων.

Ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν ἀκούω παραγγελίας, πρὸς τὰς ἐξερχομένας ῥαπτριάς, περὶ προσθήκης ἢ μεταβολῆς τοῦ φορέματος, κατὰ τὴν οὐράν, ἢ τὴν μέσην, ἢ τὸ στήθος. Βλέπω οἰκογενειάρχας ἀποκαμώντας πλέον, σταυροκοπούμενους ἐπὶ ταῖς ἀκαταλογίστοις ἀπειθήσεσι—προχωρῶ ὀλίγον, καὶ συναντῶ καθ' ὁδὸν ὑπηρετὰς ῥαφείων, σπεύδοντας μὲ βελάδας εἰς χεῖρας, μὲ σουρτουκά, μὲ γελέκια, ἄλλους μὲ ὑποδήματα ἐκ δέρματος βερνικωτοῦ, τὰ δύο δ' ἰσνάφια, τοὺς ῥάπτας καὶ τὰς ῥαπτριάς μετὰ τῶν ὑποδηματοποιῶν, θύοντάς τε πρὸ τοῦ θεοῦ Χοροῦ!

Περιπατῶ ἀκόμη, καὶ ἀναγινώσκω εἰς διάφορα μέρη προγράμματα καὶ εἰδοποιήσεις περὶ τοῦ χοροῦ.

Προχωρῶ, καὶ ἀκούω μαλώματα ἀνδρογύνων, συνεννοήσεις μυρίζομαι ἐρωτευμένων, καὶ τὰ δουρικὰ εἰς γενναῖον προαλειφόμενα ἀγῶνα περὶ νυκτερινῆς μετὰ τῶν ἐξαδέλφων κυριότητος τῶν οἰκιῶν. Ἐγὼ δ' αὐτὸς τραγουδῶ τὸ περιπαθὲς «Μεταξὺ ζωῆς καὶ τάφου», διότι καὶ τοίς εἶπον, φίλος τοῦ χοροῦ, δὲν ἔχω ὅμως φίλον τὸν χρέον, οὔτε τὴν τσέπην μου εὐνοῦν πρὸς τοιαύτας ἐκδρομάς.

Ὁ χρόνος οὗτος ὠρίσθη διὰ τὴν εἰκοστὴν πρώτην Ἰανουαρίου Ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἐφορείας λέσχης, καὶ διευθυντῶν χοροῦ, καὶ εἰσηγητῶν, καὶ ἄλλα «Χιονιάς» καλεῖται. Ἐπιταγῇ λοιπὸν τοῦ «Θεοῦ Χιονιάς», ἐξεδόθη σήμερον ἀβίξο ἐντυπον, δι' οὗ γνωστὸν τοῖς χορευταῖς ἐγένετο, ὅτι ὁ χορὸς, βουλήσει χιονιὰ, ἀνεβλήθη. Καὶ ἔμειναν λοιπὸν, οἱ Ἰνδιάνοι, καὶ τὰ ψητὰ, καὶ ὁ ζωμὸς, καὶ τὰ λοιπὰ ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν γνωρίζω πῶς σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι ὀνομάζετε, ἔμειναν ὡς ὁ νεκρὸς, ὁ τὸν ῥασσοφόρον ὅπως τὸν σηκῶσιν περιμένων. Καὶ περιμένουν τοὺς Λουκούλους Συριανοὺς, ὧν ἡ ὄρεξις παίζει ἤδη καρσιλαμῶν, ἀπὸ ἡμερῶν. Καὶ ἔμειναν πτώματα, οὐ μόνον οἱ Ἰνδιάνοι, ἀλλὰ καὶ ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ χορευταί, μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα. Καὶ ἀκόμη τόσαι προστοιμασίαι, τόσα χαρτοδεμένα κατσαρά, τόσα ἀλοιφώματα παρειῶν τε, χειρῶν τε, λαχμῶν τε, ὅλα, ὅλα ἔμειναν, κόκκαλο. Καὶ ἐτι πλέον, ἀπωλέσθη, τόσος ὕπνος ἢ μάλλον τόση ἀϋπνία!

Πρὸ τοῦ θεοῦ λοιπὸν Χιονιὰ ἐκλιναν ἤδη πάντες τὸ γόνυ! Καὶ μόνον εὐδοκίᾳ τούτου, γεννήσεται ὁ χορὸς, οὐ τὰς ἐντυπώσεις θέλω γράψαι εἰς τὸ *Μὴ Χάρεσαι*.

De Gabriac.

ΚΑΒΑΜΕΛΑΙΣ

Εἰς κύριος ἀνεπιλήπτου ἐνδυμασίας, μᾶλλον ξένος ἢ ἐγχώριος, Ἕλλην ὅμως, ἤξευρε καὶ ὀλίγα γαλλικά, πα-

τὰ χρήματα τοῦ μηνὸς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, νηστεύει τὰς ἄλλας δέκα καὶ χρεώνεται τὰς ἐπιλοιπούς. Ἐν γένει, κυφαί καὶ κύριοι, εἶναι ὁ Θεαγένης μας. Μάτην ζητεῖτε νὰ τὸν διορθώσητε· εἶναι ἀδιόρθωτος· εἶναι αὐτός.

Ὁ ἄλλος ὀνομάζεται ἀπλούστατα Γιάννης. Εἶναι, κερφαῖον πρῶτον, πάντοτε ὑγιής, δυνατὸς, γούστα ἀποκαταστημένα, συνηθείας αἰτινες δὲν μεταβάλλονται· εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ ἐξοδεύσῃ τὸ τελευταῖόν του πεντόφρακτον καὶ εἰς τὴν πρώτην θὰ ἐξοφλήσῃ τὴν συναλλαγματικὴν του καὶ θὰ αἰσθανθῇ ἀκμαίαν τὴν ἡδονὴν τοῦ νὰ χαλάσῃ τὸ πρῶτόν του παρθενικὸν ἑκατονδῶδεκα, ἀνῆκον ὁλόκληρον εἰς ἑαυτὸν καὶ μὴ διατεθειμένον ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἐξόφλησιν χρεῶν. Τὸ πρῶτ' ἐγχειρόμενος ἢ ἢ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Λυκαβητὸν τρέχων ὡς ἀπὸ φυτῆρος ἢ θὰ πῇ τὸ πρῶτόν του νερὸ εἰς τὴν ῥωμαντικὴν φάραγγα τῆς Καισαριανῆς ἢ θὰ κυνηγήσῃ εἰς τὸν Ἐλαιῶνα ἢ θὰ ἐξέλθῃ κἀκίδρος μετὰ μιᾶς ὥρας γυμνασίου τοῦ Δημοσίου Γυμναστηρίου. Ἐνοήσατε ἴσως ὅτι χαρακτήρ τοιοῦτος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι οὔτε τῆς φιλοσοφικῆς, οὔτε τῆς νομικῆς σχολῆς· εἶναι ἀπλούστατα φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς. Αἱ μελέται του εἶναι διαρκεῖς, ξηραὶ, παρατεταμέναι, μὴ διακοπτόμεναι οὔδε ὑπὸ ἡμερησίου φύλλου, οὔδε ὑπὸ φιλολογικῆς τῆς ἡμέρας σκηνῆς. Ζεύγνυται εἰς τὴν φυσιολογίαν καὶ τὴν παθολογίαν ὡς ὁ βοῦς εἰς τὸ ἀροτρίον του. Καὶ αἱ διασκέδασεις του στερεώτεραι. Μελετᾷ ἐξ ἡμέρας καὶ νύκτας

κατὰ συνέχειαν καὶ διασκέδάζει δύο ἡμερόνυχτα πάλιν κατὰ συνέχειαν. Οἱ φίλοι του διαδίδουσι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνοικιάζει τὰ ζυθοπωλεῖα. Καὶ δὲν ἐννοεῖ μισθὴν διασκέδασιν. Εἶναι ὀλίγον ἄθρησκος καὶ τὸ τριαδικὸν σύστημα τὸ ἐφαρμόζει μόνον εἰς τὴν γαστρονομικὴν τοῦ Ὁρθοδοξίαν. Πάντοτε τὸν ἀκούεις νὰ λέγῃ: σωστὰ πράγματα: γυναῖκα, φαγῇ, κρασί. Καὶ τὰ θέλει καὶ τὰ τρία πρώτης, ὅταν πρόκειται νὰ κραυγαλέησιν. Εἶναι φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς ἀνεπτυγμένος, μὴ περιοριζόμενος εἰς τὰ γραπτὰ τοῦ Ζωχίου καὶ τὰ ἄγραφα τοῦ Αἰγινήτου. Ἐχει καταφάγει τὸν Δάρβιν καὶ εἶναι ἐνήμερος ὅλων τῶν προόδων τῆς νεωτέρας φυσιολογικῆς ψυχολογίας. Διὰ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἀπέκτησεν εὐρωστίαν ψυχῆς, ὡς διὰ τῶν σωμαστικῶν εὐρωστίαν σαρκὸς. Γνωρίζει πόσον βαρύνει ὁ κόσμος, ὅσον γνωρίζει ὁ ἔμπορος πόσον βαρύνει ἡ τσόχα του καὶ ὁ οἰνοπώλης τὸ κρασί του. Εἶναι κύριος ὅλων τῶν αἰσθημάτων του· ἀποδίδει τόσῃ ὀλίγη σπουδαιότητα εἰς τὸν ἠθικὸν ἐν γένει κόσμον ὥστε δι' αὐτὸν ἡ παραφορὰ εἶναι κωμῶδία, ἢ μεγάλη χαρὰ παιδαρισμός, ἢ μεγάλη λύπη σχολαστικότης, ὁ βαθὺς ἔρως θεατρισμός, τὰ ἰσχυρὰ μίσση κτηνωδία, ὅλα τὰ ἄλλα κατ' ἀναλογίαν. Σπανίως αὐτὸς ὀργίζεται· σπανιώτερον συγκινεῖται. Ὅλοι του οἱ πλατωνικοὶ ἔρωτες διαρκοῦσι μίαν, δύο, τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας· κατόπιν συλλέγει ὅλας του τὰς δυνάμεις, ὡς διὰ νὰ σηκῶσιν πελωρίαν λίθον τὴν ὁποίαν καὶ καταβιβάζει

ρουσιάζεται εις τὸ ταχυδρομεῖον, εἰς τὸ παράθυρον ὅπου πωλοῦνται γραμματόσημα:

- Πότε φεύγει ἀτμόπλοιον διὰ τὸν Πειραιᾶ;
- Σήμερα, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ ὑπάλληλος.

Καὶ παραδίδει ἐπιστολὴν ἣτις διευθύνετο: *Εἰς Πειραιᾶ τῶν Ἀθηνῶν*, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Ἑλαιῶνα τὸ σφύριγμα τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ τὸν Πειραιᾶ.

(ἱστορικόν).

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ

ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παρισινωτάτας ὁ Κομμωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν Σταύλων.)

Εἰς τὸ ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς Κρεοπωλεῖον τῶν **Ἀδελφῶν Γυφτοπούλων** θὰ πωλοῦνται καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἀπόκρεω ὑγιέστατοι καὶ παχύτατοι **ἄμνοι**.

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ἢ ΕΚΔΟΤΑΙ

βιβλίων νέων παρακαλοῦνται νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας ἀντίτυπον ὅπως ἀγγέλληται διὰ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** καὶ ἐν ἀνάγκῃ σχολιάζεται.

βαρεῖται ἐπὶ τοῦ ἀρτιθαλοῦς καὶ μόλις ἀνακύψαντος ἐκ τῆς γῆς μετὰ πρώτην ἑαρινὴν βροχὴν εὐδισμού ἴου καὶ ἐπὶ τῆς θύρας ἐκείνης ἐπιγράφει μετ' ἀπαθείας φιλοσόφου μελετῶντος τοὺς τάφους τὸ: «Ἐνθάδε κεῖται.» Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει πάντοτε διότι ὁ Γιάννης μας ἔχει τὴν ἰδιόζουσαν τέχνην μεταξὺ πολλῶν συμφοιτητῶν του ἐν Ἀθήναις νὰ μεταβάλλῃ τοιοῦτους, τὸ πρῶτον ἐν μέσῳ ὀνείρων, ἀκτίνων, ἀρωμάτων καὶ ἀραχνουφῶν νεφῶν συλλαμβανομένους μὴ μὲν ἄπτοντο ἔρωτας, νὰ τοὺς μεταβάλλῃ εἰς χονδροειδεῖς ψηλαφητοὺς ἀπολαυστικωτάτους, οὓς συνειθίζει νὰ ταξινομῇ, ὡς ἔλεγεν πρὸς φίλους του, ἐκμυστηρευόμενος λεπτομερείας δυστυχῶς πολὺ φυσιολογικᾶς, εἰς ἀτελεῖς, ἡμιτελεῖς καὶ τελείους.

(Ἔπεται συνέχεια)

Μουργος.

Ο ΕΡΩΣ ΚΑΙ Η ΑΚΟΛΑΣΙΑ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑγείαν καὶ τὰς νόσους ὑπὸ τοῦ Δόκτορος **L. X. Bourgeois**, μετὰφρασις Ἀναστασίου Γραμματικοῦ. Πωλεῖται τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν περιεργον τοῦτο βιβλίον ἐν τῷ **Βιβλιοπωλείῳ Νάκη**, ὁδὸς *Αἰόλου*, ἀντὶ **δρ. Ν. 3.** (2,—2).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθῆναι, Ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ἀπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας. **Ἐκτυποῦνται** ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται ἅπαντος εἶδους σφραγίδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη Ἀποθήκη τῶν καταστάχων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος **Edler I. Krichke** τοῦ Ἀννοβέρου.

Μόνη Ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἀλθουῆς σιγαροχάρτου **Job** τοῦ οἴκου **Jean Bardou** τῆς Γαλλίας. (30—22)

ΛΑΜΠΙΑΙ, **ΛΑΜΠΙΑΙ**, **ΛΑΜΠΙΑΙ** ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ὅλων τῶν συρμῶν εἰς τὸ ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ, ἀρ. **243**, **Λαμποπωλεῖον Τριανταφύλλου Μπάλλου.**

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΦΘΑΣΙΜΟΝ ΛΑΜΠΙΩΝ ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίων Βοημίας καὶ Αὐστρίας ἐκτάκτου πολυτελείας καὶ πρακτικότητος εἰς τὸ ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ, ἀριθ. **243**, **Λαμποπωλεῖον Τριανταφύλλου Μπάλλου.**

ΔΙΑ ΦΩΤΙΣΜΩΝ ΑἰΘΟΥΣΩΝ ΧΟΡΟΥ διευθυνθήτε ἀγοράζοντες ἢ ἐνοικιάζοντες εἰς τὸ ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ, ἀριθ. **243**, **Λαμποπωλεῖον Τριανταφύλλου Μπάλλου.** (4—2).

ΔΕΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΧΩΡΙΣ

ΟΙΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΑΣ,

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

(6—2)